

Der var stillet 3 ændringsforslag af justitsministeren (Lene Espersen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Elisabeth Arnold (RV):

Om kort tid vil Folketinget vedtage det, der er tilbage af regeringens højt opreklamerede terrorpakke, som blev lanceret sidste sensommer efter bombeattentaterne i London.

Der har været mange diskussioner om denne terrorpakke, og de 49 forslag, som blev remset op af regeringen, er blevet pillet fra hinanden adskillige gange. Nogle af dem er endt i udvalg, nogle af dem er sendt til hjørnespark, nogle af dem arbejdes der videre med i ministeriet. En ting er sikkert, det går hele tiden den samme vej, der kommer flere og flere restriktioner for borgernes frihed, der kommer mere og mere overvågning, der kommer flere og flere beføjelser til politiet og til Politiets Efterretningstjeneste.

Det er muligvis også nødvendigt. Det, der er problemet med det her lovforslag, er, at det overhovedet ikke er dokumenteret over for Folketinget, at det er nødvendigt at lave disse ændringer. Det står udtrykkeligt i regeringspartierne og i Socialdemokratiets og i Dansk Folkepartis betænkning bidrag, at det er vigtigt, at balancen mellem sikkerhed og retssikkerhed er den rigtige. Det gode spørgsmål er: Er den så rigtig her?

Det Radikale Venstre mener ikke, at balancen mellem sikkerhed og retssikkerhed er rigtig i dette lovforslag. Der er forskellige beføjelser til politiet og Politiets Efterretningstjeneste om at få materiale og oplysninger om borgerne fra offentlige myndigheders registre; der er deres beføjelser til at få passageroplysninger fra luftfartselskaber uden dommerkendelse; der er adskillige af den slags ting, som Det Radikale Venstre

ikke mener er nødvendige at foretage, og hvor en dommerkendelse, som man skulle indhente på forhånd, ikke ville være til stort besvær for politiet, men den ville dog være en betryggelse for borgerne.

Derfor mener vi ikke, at den balance, der er fundet her, mellem sikkerhed og retssikkerhed, er den rigtige. Jeg behøver ikke at gentage, hvad der er sagt flere gange før. Kritikken er haglet ned over den her terrorpakke i den forløbne tid, og der er også foretaget adskillige moderationer undervejs. Jeg vil selvfølgelig anerkende, at justitsministeren har fremsat et lovforslag, hvor brodden er taget ud vedrørende en del af den kritik, der har været af politiets mulighed for at efterforske på personer, altså aflytte på personen i stedet for at aflytte på telefonnummeret. Det er det figenblad, som Socialdemokratiet har fået for at stemme for loven her, og det anerkender vi også. Det figenblad var stort nok til Socialdemokratiet, det var ikke stort nok til Det Radikale Venstre. Det kan man jo så diskutere, altså hvilken legemsdel figenbladet skal skjule. I hvert fald er det sådan, at vi ikke føler, at de indrømmelser, der er givet til Socialdemokratiet, var tilstrækkelige for Det Radikale Venstre.

Kl. 10.50

Det, der sker nu, er, at man fortsætter og udbygger en 4 år gammel lov, som ikke er blevet kigget efter i sømmene. Man har begrænsede erfaringer med den 4 år gamle lov, men man har ikke taget den kritik, der er kommet af loven i mellemtiden, alvorligt. Man har ikke villet undersøge, om den gamle lov skulle kigges efter i sømmene. Det har man ikke gjort. Nu udbygger man den så med yderligere foranstaltninger, hvor man giver flere beføjelser til politiet. Det værste er sådan set, at vi kan forudse, at det vil fortsætte til efteråret og fortsætte i det kommende år med yderligere udbygninger af en lov, som man stadig væk ikke har evalueret ordentligt.

Brede flertal er selvfølgelig godt, og de er selvfølgelig udtryk for, at der er mange, der støtter de foreslåede ændringer. Det anerkender vi også i Det Radikale Venstre, sådan er demokratiet jo. Men også mindretal kan have relevante synspunkter, og dem har vi beskrevet i vores betænkning bidrag.

Vi er imod både dele af indholdet af det her lovforslag og især imod hele processen. Vi mener, det er en gal vej, processen går, og vi er bange for, at processen fortsætter, uden at væsentlige indvendinger bliver taget ad notam. Det er vi bekymrede for, og derfor støtter vi selvfølgelig